

21 листопада 2013 року на Майдан Незалежності вийшло півтори тисячі людей - в знак протесту проти того, що тодішній президент Віктор Янукович відмовився підписувати угоду про асоційоване членство України в Європейському Союзі. Протест носив мирний характер до 30 листопада, коли кілька сотень активістів, переважно студентів, які залишалися на Майдані, вночі жорстоко не побила та не розігнала міліція. Тож 1 грудня в центр Києва з усієї України з'їхалися сотні тисяч людей, обурених міліцейським свавіллям, корупцією та узурпацією влади... Розпочався безперервний мітинг, який отримав назву Євромайдан та перетворився на Революцію Гідності.

10 цікавих фактів:

□ Початок Революції Гідності співпав з 9-ю річницею Помаранчевої Революції. Народні протести проти рішення уряду Азарова, який вирішив призупинити процес євроінтеграції України, розпочалися увечері 21 листопада 2013 року. За 9 років до цього, 22 листопада 2004-го, люди вийшли на мітинг проти фальсифікацій результатів президентських виборів. І в 2004-му, і в 2013-му протестували проти дій Віктора Януковича.

□ 100-метрового листа "донецькому султану" - Віктору Януковичу - написали активісти 27 листопада на Майдані Незалежності. Януковича закликали обрати євроінтеграцію, пояснювали, чому це треба зробити та давали поради уряду.

□ "Живий євроланцюг" між Києвом та Перемишлем організували українські студенти 29 листопада - він почався у Києві і проліг через Житомир, Рівне, Львів і до Шегині на кордоні з Польщею. Довжина "ланцюга" становила 625 кілометрів, і він став другим в історії України з січня 1990 року, коли було створено подібний живий ланцюг на Акт Злуки.

□ "Марш мільйона" пройшов 8 грудня у Києві - на Народне Віче на Майдані Незалежності зібралося понад мільйон людей. Вони прийняли рішення про початок блокування Адміністрації президента, Кабміну та інших установ.

□ Михайлівський набат зазвучав після того, як у ніч з 10 на 11 грудня підрозділи внутрішніх військ і "Беркута" зробили спробу розігнати протестувальників на Майдані у Києві. Михайлівський Золотоверхий собор

безперервно бив у дзвони - на той дзвін з усього міста стікалися мешканці. Диякон Михайлівського собору Іван Сидор отримав благословення у намісника монастиря ігумена Агапіта і побіг на дзвіницю. Пізніше він розповідав, що не знав насправді, як бити на сполох, адже останній раз таке відбувалося в 1240 році, коли під Києвом стояла татаро-монгольська орда. Але разом зі студентами-помічниками вклали у той передзвін всю душу, порвали чотири троса і стерли руки до мозолів.

□ 200-тисячний хор на Майдані Незалежності виконав 14 грудня державний гімн України. Співали близько 200 тисяч людей, які зібралися на площі, а супроводжували хор "вогнями" мобільних телефонів та ліхтариків.

□ "Стіна плачу та боротьби" була споруджена тоді ж, у грудні, на Майдані. Із дерев'яних брусків створили огорожу, на кожному з них було написано назву населеного пункту, з якого приїхали люди до Києва.

□ "Вогнехреща" замість Водохрещі сталася на Майдані 19 січня 2014 року - мирний протест перейшов у відкрите збройне протистояння. Мітингувальники, розчаровані безрезультативністю віче та обурені "диктаторськими законами", прийнятими Верховною Радою 16 січня, вирушили до Верховної Ради. На початку вулиці Грушевського дорогу їм перекрили підрозділи внутрішніх військ і "Беркута". Майданівці пішли на штурм силовиків - розпочалося жорстоке протистояння, на щастя, без жертв - поки що. Пізніше цю подію назвуть так і назвуть - "Вогнехреща".

□ У пастку "Беркуту" потрапили майданівці 20 лютого 2014 року, після ряду трагічних подій. Спецпідрозділ, що всю ніч штурмував "Майдан", покинув позиції і рушив до вулиці Інститутської. Майданівці, які пішли слідом, потрапили під прицільний вогонь. Тоді кількість загиблих від куль снайперів зросла до десятків...

Загалом на Майдані під час Революції Гідності загинули понад 100 осіб - їх згодом назвуть "Небесною Сотнею".

□ У понад 20 країнах світу підтримали Революцію Гідності - кампанії пройшли у Польщі, США, Канаді, Великобританії, Франції, Німеччині, Італії, Іспанії, Португалії, Австрії, Австралії, Бельгії, Грузії, Естонії, Литві, Норвегії, Швеції, Чехії та інших. Євромайдан став найбільшою проєвропейською демонстрацією в історії ЄС та найтривалішим мітингом в історії - він безперервно простояв 92 доби.

